

1873 ¹⁸/₁₂ 46: 1. Beh. af F. t. Rigsdagsbesl. om Konvention med Sverige ang. Arbejdskraft m. v. 1874

[Arbejds- og Socialministeren.]

ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft; det var i hans Ministertid, Grundlaget blev lagt.

Jeg takker samtlige Ordførere for Tilslutningen til Forslaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Sagens Overgang til anden (sidste) Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse og Ændring af Lov om Priser m. v., jfr. Lovbekendtgørelse Nr. 47 af 11. Februar 1946.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2657; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1715).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Gustav Pedersen: Jeg tror, alle vil være enige om, at det vil være særdeles vanskeligt at skrive en Prislov, der bare nogenlunde effektivt beskytter Forbrugernes Interesser og alligevel er baade rimelig og ensartet i Behandlingen af de erhvervsdrivende, men det vilde være fuldkommen umuligt at skrive en Prislov, der svarer til sit Formaal og imødekommer bare en nogenlunde betragtelig Del af de Kræv, der kan stilles fra Erhvervenes Side i Forbindelse med denne Revision af Loven. Men den højtærede Handelsminister har i nogen Grad, synes jeg, prøvet paa at løse denne umulige Opgave. Jeg erkender, at Ministeren ikke i Lovforslaget imødekommer alle Kravene, det vilde antagelig heller ikke være gør ligt, hvis Lovforslaget skulde se saa taaleligt og ordentligt ud, at det kunde gaa igennem bare som et Forslag til Beskyttelse af Forbrugerne. Alene det Forslag, som er stillet til Ændring af § 8, 6te Stykke, viser et Forsøg paa at imødekomme Handelens Krav, idet det paalægges Priskontrollen at give en Forhøjelse af Avancen, forudsat at den hidtil gældende Avance ikke kan give en rimelig Fortjeneste under Hensyn til den Prisstigning, der har fundet Sted. Heri

ligger jo et Forsøg paa paa Forhaand at sikre Handelen en betydelig stærkere Stilling, end den hidtil har haft over for Priskontrollen. Imidlertid synes jeg, at Forslaget virker uklart. Der staar:

„Saadan Tilladelse skal gives i Tilfælde, hvor en Virksomhed ellers ikke kan indtjene en i Forhold til den almindelige Stigning i Prisniveauet og Virksomhedens Omfang rimelig Nettoavance, hvorved Hensyn dog vil være at tage til, at Virksomhedens Priser ikke kommer til at ligge over de inden for vedkommende Branche sædvanlige Priser.“

Rent umiddelbart maa man vel forstaa Forslaget paa den Maade, at det er et Forsøg paa at komme de handlende til Hjælp, der har en forholdsvis begrænset Omsætning og derfor har vanskeligt ved at holde en rimelig Fortjeneste med den Margin, der tidligere har været, men hvis det er rigtigt, kan jeg ikke se, hvordan det kan gennemføres, naar man alligevel ikke kan give højere Priser, end der almindeligt er gældende inden for Branchen, medmindre man tillader de andre Virksomheder inden for Branchen at tjene mere, end det er nødvendigt. Det er denne Uklarhed, som gør, at jeg synes, at den Indrømmelse, der er givet Erhvervenes Repræsentanter paa dette Felt, kan være farlig, for der er vel næppe nogen Tvivl om, naar man ved, hvordan Forholdene har været mellem Erhvervsorganisationerne og Priskontrollen, at man fra Erhvervenes Side vil lægge det mest mulige i denne Bestemmelse.

Jeg tror, den er saa meget mere farlig, som det netop paa nuværende Tidspunkt er uheldigt at slække paa Priskontrollen. Jeg er godt klar over, at man fra Erhvervenes Side har ventet, at Tiden til en Afvikling af denne Lov nu skulde begynde at nærme sig, og det er vel i øvrigt saadan, at Forbrugerne hellere end gerne saa, at der paa anden Vis kunde ydes Forbrugerbeskyttelse med Hensyn til Priserne, det vil altsaa sige gennem en virkelig Konkurrence; men for det første er der for en Række Omraader en saadan Vareknaphed, at der slet ikke kan blive Tale om Konkurrence, og for det andet er der fortsat saa mange ledige Penge fra Krigsfortjenesterne i Omløb, at alene de vil øve Pres opefter paa Priserne. Netop derfor er det mit Partis Opfattelse, at det paa det